

Številka: 452-8/2015-02/628
Datum: 18. 6. 2015

Agencija za energijo izdaja na podlagi določbe enajstega odstavka 147. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14), v zvezi s pritožbo, ki so jo po svojem pooblaščenju, vložili etažni lastniki večstanovanjske stavbe s poslovnim prostorom na naslovu, zoper odločbo št. z dne 13. 4. 2015, ki ga je izdala družba, naslednjo

ODLOČBO

1. Pritožba, ki so jo po svojem pooblaščenju, vložili etažni lastniki večstanovanjske stavbe s poslovnim prostorom na naslovu, se zavrne.
2. Stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali.

Obrazložitev:

V upravni zadevi izdaje soglasja za priključitev za zmanjšanje priključne moči za objekt na parceli št. (k.o.) na naslovu, je družba (v nadaljevanju) izdala soglasje za priključitev št. z dne 24. 11. 2014 (v nadaljevanju SZP). Zoper navedeno SZP so se po svojem pooblaščenju, vložili etažni lastniki večstanovanjske stavbe s poslovnim prostorom na naslovu (v nadaljevanju pritožnik). Agencija za energijo je kot organ druge stopnje (v nadaljevanju organ) pritožbi ugodila, odločbo-SZP št. z dne 24. 11. 2014 odpravila in zadevo vrnila v dopolnitev postopka in ponovno odločanje. Z navedeno odločbo je organ ugotovil, da ni upošteval osnovnega pravila Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13, v nadaljevanju ZUP) torej, da je treba odločiti v okviru postavljenega zahtevka stranke ter da ne sme izdati odločbe, preden ne da stranki možnosti, da se izreče o dejstvih in okoliščinah, na katere se mora opirati odločba – SZP. Navedeno je v konkretnem primeru pomenilo, da bi moral v postopku odločati o tem, ali se pritožniku lahko zmanjša priključna moč ter ali so glede na to, da gre za skupno rabo, sploh izpolnjeni pogoji za uvrstitev v skupino končnih odjemalcev »Gospodinjiski odjem«.

..... je v ponovnem postopku izvedel ustno obravnavo z dne 26. 3. 2015 ter izdal odločbo št. z dne 13. 4. 2014, s katero je vlogo za izdajo soglasja za priključitev na distribucijsko omrežje za stolpnico na naslovu-za skupno rabo, na parceli št., k.o., za zmanjšanje priključne moči na merilnem

mestu, št. iz 110 kW na 14 kW in za spremembo odjemne skupine končnih odjemalcev v odjemno skupino končnih odjemalcev-gospodinjski odjem, zavrnil. Iz obrazložitve navedene odločbe izhaja, da se vsa SZP za skupno rabo za večstanovanjske hiše izdajajo v odjemni skupini končnih odjemalcev-ostali odjem na NN. K temu je navedel, da je osnova za takšno odločanje Zapisnik, št..... z dne 11. 3. 2009 GIZ-Gospodarsko interesno združenje, ki je v sklepu št. podalo tolmačenje glede uvrstitve skupne porabe v večstanovanjskih hišah v skupino končnih odjemalcev in sicer, da se vsa merilna mesta skupne rabe v večstanovanjskih hišah ob izdaji soglasij za priključitev uvrščajo v skupino končnih odjemalcev-ostali odjem na NN, ter da za že priključena merilna mesta veljajo določbe veljavnih SZP.

Zoper navedeno odločbo se je pritožnik ponovno pritožil z dne 29. 4. 2015. Pritožba je dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Pritožnik se je pritožil v delu, ki se nanaša na skupino končnih odjemalcev zaradi nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter kršitve materialnih določb zakona oziroma podzakonskih predpisov. V pritožbi se je pritožnik skliceval na 4. člen Energetskega zakona (Ur. l. RS, št. 17/14, v nadaljevanju EZ-1), ki določa pojem gospodinjskega odjemalca ter 9. člen EZ-1, ki določa načelo socialne kohezivnosti. Nadalje je pritožnik navedel, da ima stavba skupaj 57 stanovanj in ločen poslovni prostor, ki ima svoj vhod iz ulice in nanj ne odpade strošek skupne elektrike. Prav tako je pritožnik navedel, da skupno električno energijo koristijo etažni lastniki stanovanj, da so uporabniki skupne elektrike gospodinjstva ter da se skupna elektrika uporablja za razsvetljavo pripadajočih prostorov-hodnikov, vodov in vstopov v stanovanjsko zgradbo, za porabo za pogon naprav – dvigala in vodovod-hidrofor. Pri tem je pritožnik navedel, da gre za odjem končnih odjemalcev – gospodinjski odjem in da vsakršna drugačna razvrstitev pomeni diskriminatorno obravnavo v primerjavi z ostalimi gospodinjstvi. Zaradi navedenega pritožnik želi, da se soglasje v točki 2. odpravi in izda novo, v katerem bo pravilno upoštevano pravilno dejansko stanje in zakonodajo – gospodinjski odjem.

Pritožba ni utemeljena.

EZ-1 v 13. točki 4. člena določa pojem »gospodinjski odjemalec«, ki pomeni odjemalca, ki kupuje električno energijo, zemeljski plin, toploto ali drug energetski plin za svojo lastno rabo v gospodinjstvu, kar izključuje rabo za opravljanje trgovskih ali poklicnih dejavnosti.

Nadalje določajo pojem gospodinjskega odjemalca Splošni pogoji za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07, 37/11 odl.US in 17/14-EZ-1; v nadaljevanju SPDO)¹, ki v 2. členu določajo pojem »gospodinjski odjem«, ki pomeni porabo električne energije za potrebe gospodinjskega odjemalca ter pojem »gospodinjski odjemalec«, ki pomeni odjemalca, ki kupuje električno energijo za lastno domačo porabo, kar izključuje opravljanje gospodarske ali poklicne dejavnosti. Prav tako SPDO v 9. členu določajo, da se v skupino končnih odjemalcev »Gospodinjski odjem« razvrsti prevzemno-predajno mesto, ki se vključuje v distribucijsko omrežje na nivoju NN, na katerem bo končni odjemalec uporabljal električno energijo v gospodinjske namene. Merilne naprave morajo biti nameščene na nivoju NN. Za porabo v gospodinjske namene se šteje poraba v stanovanjih, stanovanjskih hišah s pripadajočimi gospodarskimi poslopi, na kmetijah,

¹ SPDO so sicer z dnem uveljavitve EZ-1 prenehali veljati, vendar se uporabljajo do uveljavitve splošnih aktov, izdanih na podlagi EZ-1 (518 čl. EZ-1);

v počitniških hišah (vikendih), zidanicah, čebelnjakih ipd. ... v uporabi fizične osebe, če se v teh objektih ne bo izvajala pridobitna dejavnost. Naveden člen SPDO tudi določa, da je maksimalna priključna moč za porabo energije v gospodinjske namene določena v Aktu o metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov za elektroenergetska omrežja in metodologiji za obračunavanje omrežnine (Ur. l. RS, št. 81/12, 47/13, 112/13 in 7/14, v nadaljevanju Akt), kar je v ugotovitvenem postopku upoštevalo, ko je pritožniku na ustni obravnavi predložilo, da je mogoče ob upoštevanju 114. člena Akta za trifazni priključek izdati SPZ za minimalno priključno moč 14 kW (navezava na predviden omejevalec toka 3x16 A po vlogi), za enofazni priključek pa SZP za priključno moč 6 kW (navezava na predvideno priključno moč 6 kW po vlogi). Prav tako razvrščanje v skupine končnih odjemalcev določajo tudi Sistemski obratovalna navodila (Ur. l. RS št. 41/11 in 17/14 - EZ-1, v nadaljevanju SON)² v 113. členu.

Res je sicer, da zakonodaja na področju energetike ne določa posebej pojma »skupna raba« ter da podlaga za odločitev, kot jo je sprejelo ne more biti zgolj zapisnik Gospodarsko interesnega združenja. Pač pa se za stanovanjske objekte neposredno uporablja veljavni Stanovanjski zakon (v nadaljevanju ZS), ki v 2. členu določa vrste stanovanjskih stavb in sicer so enostanovanjske stavbe samostojno stoječe enodružinske hiše, vile, atrijske hiše, vrstne hiše, počitniške hiše in podobno. Medtem ko so dvo in večstanovanjske stavbe samostojno stoječe stavbe z dvema ali več stanovanji, stanovanjski bloki, stolpiči, stolpnice in podobno. Nadalje veljavni SZ v 3. členu določa, da so stanovanjske stavbe, razen enostanovanjskih stavb, sestavljene iz posameznih delov in skupnih delov ter da so skupni deli, skupni prostori in zemljišče, skupni gradbeni elementi in skupne inštalacije, naprave ter oprema. Prav tako veljavni SZ v 5. členu tudi določa, da so skupni prostori v večstanovanjski stavbi stopnišča, vhodni vetrolovi, hodniki, kolesarnice, pralnice, sušilnice, skupne kleti, zaklonska, delavnice za hišnike, hišniška stanovanja, prostori za odlaganje odpadkov in drugi prostori, ki so namenjeni skupni rabi etažnih lastnikov (dovozi, klančnine in podobno) ter zemljišče, na katerem stavba stoji, lahko pa tudi drugo zemljišče, na katerem so izpolnjeni pogoji lastništva.

Iz navedenega torej nedvomno izhaja, da gre pri porabi električne energije, ki jo etažni lastniki stanovanj kot končni odjemalci, v večstanovanjski stavbi uporabljajo za razsvetljavo pripadajočih prostorov – hodnikov, vhodov in vstopov v večstanovanjsko stavbo, za porabo in pogon skupnih naprav – dvigala in vodovod-hidrofor, predvsem za porabo električne energije na skupnih delih večstanovanjske stavbe. Sem pa se nikakor ne šteje gospodinjski odjem, saj se v njega lahko uvrsti le tisti končni odjemalec, ki bo uporabljal električno energijo zgolj v gospodinjski namen, kamor se šteje le poraba električne energije v stanovanjih, stanovanjskih hišah s pripadajočimi gospodarskimi poslopi, na kmetijah, počitniških hišah,... in ne gre za porabo na skupnih prostorih večstanovanjske hiše, kot izhaja iz konkretnega primera.

Pri tem organ še navaja, da predlogu pritožnika v pritožbi in sicer, da se soglasje v točki 2. odpravi in izda novo, v katerem bo upoštevan gospodinjski odjem ne more slediti. V ponovljenem postopku se namreč izpodbija odločba št. z dne 13. 4. 2015, s katero je bila vloga za izdajo SPZ za stolpnico za skupno rabo, na parceli, št., k.o., za zmanjšanje priključne moči na merilnem mestu št., zavrnjena in se ne izpodbija soglasje za priključitev št. z dne 24.11.2014, saj je bilo le-to z

² SON so sicer z dnem uveljavitve EZ-1 prenehali veljati, vendar se uporabljajo do uveljavitve splošnih aktov, izdanih na podlagi EZ-1 (518 čl. EZ-1);

odločbo organa št. z dne 27. 2. 2015 na zahtevo pritožnika že odpravljeno in vrnjeno v ponovno odločanje. Ker je v ponovnem postopku izdal odločbo, s katero je zavrnil vlogo za izdajo SPZ, iz razloga ker pritožnika ni bilo mogoče razvrstiti v skupino končnih odjemalcev »gospodinjski odjem«, se sedanja pritožba lahko nanaša le na to odločbo in ne na odpravljeno SZP. Glede na to, da pritožnik vztraja na tem, da se stanovalec stolpnice na uvrsti v gospodinjski odjem, pritožbi iz zgoraj navedenih razlogov ni moč slediti.

Zaradi navedenega je organ odločil, kot izhaja iz 1. točke izreka te odločbe.

Stroški v zvezi z izdajo te odločbe niso nastali, kot izhaja iz 2. točke izreka te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Ta odločba je v upravnem postopku dokončna. Zoper to odločbo ni dopusten upravni spor, ampak je morebitno tožbo dovoljeno vložiti zoper odločbo organa prve stopnje, t.j. Tožbo je potrebno vložiti v roku 30 dni od prejema te odločbe. Tožba se vloži neposredno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana ali pa se mu pošlje po pošti, pri čemer se šteje, da je bila tožba vložena tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto oziroma ko je bila neposredno vložena na sodišču. Tožba se vloži v toliko izvodih, kolikor je strank v postopku. Tožbi je treba priložiti upravni akt, ki se izpodbija, v izvorniku, prepisu ali kopiji.

V upravnem sporu na podlagi Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08 in 97/10) ob vložitvi tožbe potrebno plačati sodno takso in sicer po tarifni številki 6111 v znesku 148 EUR. Taksa se plača na transakcijski račun sodišča, št. 01100-8450088976.

